ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Χ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'—ΕΤΟΣ ΙΗ'—ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 7676
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Κορίνθου ἀριθ. 210, Ἀριθμ. Τηλεφώνου 24—94
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ὁδὸς Μαιάνδρου ἀριθ. 37

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 5 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1937
Σελήνη 24 ἡμερῶν. Ἀνατ. ἡλίου 7.29'. Δύσις 5.49'. Ἀγάθης Πολυεύκτου

ΕΞΑΜΗΝΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Χθὲς συνεπληρώθη ἑξάμηνον ἀπὸ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ Νέου Κράτους. Ὁ λαὸς ὁ ἐργαζόμενος καὶ ἀφοσιωμένος εἰς τὰ ἔργα του θὰ ἤθελε νὰ μάθη τί ἐπετεύχθη εἰς τὴν χώραν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης. Εἶναι τοῖς πᾶσι γνωστὸν ὅτι κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς νέας καταστάσεως, ὠργίαζον αἱ φῆμαι περὶ καθόδου εἰς τὰ πεζοδρόμια τῶν ἀριστερῶν στοιχείων καὶ τῇ βοηθείᾳ τῆς θρασύτητος μερίδος τοῦ τύπου, τὰ στοιχεῖα αὐτὰ θὰ κατέλυον τὰ πάντα καὶ θὰ ἐδημιουργεῖτο μία ἀναρχία ἡ ὁποία θὰ μᾶς ἐνεφάνιζε μίαν εἰκόνα τραγικωτέραν τῆς Ἱσπανίας. Τὰ δημόσια ταμεῖα θὰ ἐγένοντο ἡ λεία τοῦ ἀποθρασυνομένου ὄχλου καὶ θὰ ἔπαυε νὰ ὑφίσταται ἡ Κρατικὴ ὑπόστασις. Ἀλλὰ ἡ ἀόρατος δύναμις ἀπέστειλε τὸν προστάτην ἄγγελον. Τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Νέου Κράτους, ὁ ὁποῖος σὺν τῇ βασιλικῇ ἐπικουρήσει ἀνεχαίτισε τὸν ἐπερχόμενον χείμαρρον. Ἀνεστήλωσε τὴν ὑπόστασιν τοῦ καταρρέοντος Κράτους. Οἱ ἀξιωματικοὶ ὅλοι εἰς τοὺς στρατῶνας των ἐτέθησαν ὑπὸ τὴν σιδηρᾶν πειθαρχίαν τοῦ νέου ἀρχηγοῦ. Οἱ στρατιῶται, τὰ θύματα αὐτὰ τῆς διαθέσεως παντὸς ἐπιδρομέως στρατιωτικοῦ, ἀνέκτησαν τὴν ἡσυχίαν των. Ἐκατάλαβαν ὅτι εἶναι ἄνθρωποι καὶ αὐτοὶ διαθέτοντες τὰς σωματικάς των δυνάμεις εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Πατρίδος. Ἀπήλαυσαν τὸν ἥσυχον ὕπνον, τὸν ὁποῖον ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἀφῄρουν οἱ ἐφιάλται τῶν ἐπιδρομῶν. Ἀπέκτησαν ὑπηρεσίας σεβομένους τοὺς πολίτας καὶ ἐνεργούσας μὲ θαυμαστὴν ταχύτητα ὅ,τι εἶναι δίκαιον καὶ νόμιμον. Ἀνεφοδίασε τὴν χώραν ἡ ὁποία ἐστερεῖτο καὶ τῶν στοιχειωδεστέρων ἀμυντικῶν μέσων.

Ἐκ τῆς διακυβερνήσεως τῆς χώρας ὑπὸ τῆς σημερινῆς καταστάσεως, παρετηρήθη μία ἀναδημιουργικὴ προσπάθεια. Ὅ,τι θὰ συνετελεῖτο σὲ τρία ἔτη συντελεῖται ἐντὸς ἑνὸς εἰκοσιτετραώρου μὲ βάσεις στερεὰς καὶ ἀδιασείστους. Αἱ Κοινωνικαὶ Ἀσφαλίσεις ἦλθον εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ἀπὸ τὴν ἀρτηριοσκληρικὴν κατάστασιν εἰς ἣν εὑρίσκοντο καὶ αἱ ἐπαγγελματικαὶ καὶ βιοτεχνικαὶ τάξεις ἀνεκουφίσθησαν βλέπουσαι ὅτι εἰς τὸ γῆρας των θὰ εὑρεθῇ μία ἐπίκουρος χείρ.

Ἐκεῖνο δὲ τὸ ὁποῖον θὰ παραμείνῃ μνημειῶδες εἶναι ὅτι ἐντὸς τοῦ ἐλαχίστου χρονικοῦ διαστήματος ἐξυγίανε τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Κράτους, ἐσταθεροποίησε τὴν δραχμήν, ἡ ὁποία κατὰ τὰς παραμονὰς τοῦ Αὐγούστου διέτρεχε τὸν ἔσχατον κίνδυνον. Διὰ τῆς ταχείας ρυθμίσεως τῶν ἐθνικῶν γαιῶν, ἔδωσε νέον τόνον διὰ τῆς ἐντατικῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς γῆς ἡ ὁποία παραμένουσα ἐν ἀργίᾳ ἐδημιούργει ἕνα μέγα κενὸν εἰς τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν τοῦ τόπου. Ἁπλοποίησε παλαιοντολογικοὺς νόμους, οἱ ὁποῖοι ἐχρόνιζον δικαστικὰς ὑποθέσεις τῶν ἰδιωτῶν καὶ ἡ Δικαιοσύνη, ἀδέκαστος καὶ ἀνεπηρέαστος μὲ γοργὸν ρυθμὸν περαιώνει ὑφισταμένας ὑποθέσεις. Ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἰδιαιτέρως πρέπει νὰ τονισθῇ εἶναι ὅτι μὲ τὸν κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας συντονισμὸν πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἀμύνης τῆς χώρας, τὸ Κράτος ἐγένετο ὄχι μόνον ὑπολογίσιμον, ἀλλὰ καὶ σεβαστὸν πρὸς τοὺς συμμάχους καὶ τὰ λοιπὰ Κράτη. Οἱ μέχρι τινὸς παρίαι οἱ ἀποζῶντες διὰ ψυχίων ἔτυχον τῆς ἀρωγῆς καὶ προνοίας τοῦ Κράτους διὰ τῶν μεταξὺ ἐργατῶν καὶ ἐργοδοτῶν συμβάσεων. Διὰ τῶν τελευταίων δὲ ἐνεργειῶν της ἡ Κυβέρνησις ἀπησχόλησεν ἀναριθμήτους χεῖρας διὰ τῆς ἐκτελέσεως ἔργων κοινῆς ὠφελείας. Οἱ καπνεργάται οἱ ὁποῖοι κατὰ δίμηνον κατήρχοντο εἰς τὰ πεζοδρόμια διὰ τῶν συλλογικῶν συμβάσεων τῇ ἐπεμβάσει τοῦ Κράτους ἐξησφάλισαν ἕνα ἀνθρώπινον ἡμερομίσθιον ὑποκυψάντων ἁπάντων τῶν καπνοβιομηχάνων εἰς τὰς δικαίας ἀξιώσεις τοῦ ἐργατικοῦ κόσμου καὶ πόσα ἄλλα τὰ ὁποῖα δὲν δυνάμεθα νὰ περιλάβωμεν εἰς τὴν στήλην ταύτην. Ἀλλ' οἱ μεμψίμοιροι καὶ ἐθελοτυφλοῦντες θὰ ἐξακολουθοῦν νὰ ἔχουν ἀλλοίας ἀντιλήψεις, ἔστω καὶ ἂν ἡ παροῦσα κατάστασις τοὺς παρουσιάσει κρεμαστοὺς κήπους καὶ τὰ ἀναφερόμενα ἀγαθὰ τῆς γῆς εἰς τὴν Παλαιὰν Διαθήκην,

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΩΡΑΝ ΤΟΥ ΝΤΟΥΤΣΕ
Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΟΨΙΣ ΤΗΣ ΣΥΝΤΕΧΝΙΑΚΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ
ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. Ρ. ΝΤΟΡΖΕΛΕΣ

Ὁ Γάλλος συγγραφεὺς κ. Ρολὰν Ντορζελές, μέλος τῆς Ἀκαδημίας Γκονκούρ, περιῆλθε τελευταίως ἀλληλοδιαδόχως τὴν Μόσχαν, τὸ Βερολῖνον καὶ τὴν Ρώμην, περιγράψας εἰς ἐπανειλημμένα ἄρθρα εἰς τὸν Παρισινὸν «Ἀδιάλλακτον» τὰς ἐντυπώσεις του μὲ πᾶσαν ἀντικειμενικότητα. Εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον τῆς ἐν λόγῳ ἐφημερίδος δημοσιεύεται ἄρθρον τοῦ κ. Ντορζελὲς διὰ τὴν φασιστικὴν Ἰταλίαν, ἐκ τοῦ ὁποίου παραλαμβάνομεν τὰ κατωτέρω οὐσιωδέστερα ἀποσπάσματα.

«Μοῦ ἄρεσε καμμιὰ φορὰ νὰ περνάω τὰ βράδυα καμμιὰ ὥρα μέσα στὸ ὑπόγειο τῆς ταβέρνας «Οὔλπια», γιὰ ν' ἀκούω μερικοὺς καντάδορους, οἱ ὁποῖοι, συνοδευόμενοι ἀπὸ τοὺς γλυκεῖς ἤχους μιᾶς κιθάρας, ἐτραγουδοῦσαν παλαιὰ ἰταλικὰ ᾄσματα. Τὶς ἑορτάσιμες ἡμέρες κατακλύζουν αὐτὴ τὴν «ἀριστοκρατικὴ» ταβέρνα πολλοὶ φοιτηταί, τοὺς ὁποίους βλέπει κανεὶς νὰ φοροῦν παράξενα ποικιλόχρωμα καπέλλα. Ἐνῷ τὸ κέφι εἶναι ἀναμμένο, ὁ ταβερνιάρης, κατὰ συνήθειαν, φωνάζει δυνατὰ τὸ ὄνομα τοῦ Ντοῦτσε καὶ ἀμέσως ὅλοι ἀρχίζουν νὰ εὔχωνται, καθ' ὃν χρόνον πίνουν:

Εἰς ὑγείαν! Εἰς ὑγείαν! (τοῦ Ντοῦτσε).

Ταυτοχρόνως πολλοὶ ἀρχίζουν νὰ τραγουδᾶνε τὸν φασιστικὸ ὕμνο, τὴ «Τζιοβινέτσα» καὶ νὰ ἐπαναλαμβάνουν μ' ὅλη τὴ δύναμι τῶν πνευμόνων τους:

«Νεότης! Νεότης!
»Ἄνοιξι τοῦ κάλλους
»Ὁ φασισμὸς εἶναι ἡ σωτηρία
»Τῆς ἐλευθερίας μας.»

Ἐλευθερία! Ἐπευφημοῦσαν καὶ ἐξυμνοῦσαν τὴν ἐλευθερία. Στὸ πρόσωπό τους διακρίνει κανεὶς ν' ἀντικατοπτρίζεται ἡ ἀγαλλίασις καὶ ἡ μέθη τῆς καρδιᾶς τους.

Οἱ νέοι, ἀπὸ τῆς μικρᾶς παιδικῆς ἡλικίας των, τόσον στὰ θρανία τοῦ σχολείου ὅσον καὶ στὶς τάξεις τῶν Μπαλλίλα ὅπου εἰσέρχονται ἀπὸ ἓξ χρονῶν, διδάσκονται ὅτι δὲν ἠμπορεῖ καὶ νὰ ὑπάρξῃ μεγαλεῖον εὐημερία ἄνευ τοῦ φασισμοῦ. Καὶ περὶ τούτου δὲν ἠμποροῦν ν' ἀμφιβάλλουν. Μοῦ ἔπεσε τυχαίως στὰ χέρια τὸ βιβλίο τῆς τρίτης τάξεως τοῦ δημοτικοῦ, ποὺ ἔχει ἐκδόσει τὸ Κρατικὸ βιβλιοπωλεῖο καὶ ποὺ τὸ ἔχει ἐπιβάλλει ἡ Κυβέρνησις σ' ὅλα τὰ σχολεῖα. Σ' αὐτὸ τὸ βιβλίο τὰ παιδιὰ μανθάνουν ὅτι τὸ γράμμα Μ σημαίνει ταυτοχρόνως Μητέρα καὶ Μουσσολίνι. Ὡς πρῶτον ἔβλημα οἱ νέοι ἔχουν τό: «Ὑπακούομεν, διότι πρέπει νὰ ὑπακούωμεν» καὶ ὡς σπουδαιότερο ᾆσμα ἔχουν τό: «Νίκη ἢ θάνατος, μὲ τὸ μαχαῖρι στὰ δόντια καὶ τὴ βόμβα στὰ χέρια».

Τοὺς ἐμπνέουν, ὅπως στὴ Γερμανία, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ὑπολογίζουν πουθενὰ ἀλλοῦ παρὰ στὶς δικές τους δυνάμεις. Καὶ ὅτι μόνο σ' ἕναν ἄνθρωπο νὰ πιστεύουν: στὸν Ντοῦτσε, ποὺ τὸν βλέπουν πάντα στὴν πρώτη σελίδα τῶν σχολικῶν τους βιβλίων. Τόσο πολὺ οἱ μαθηταὶ ἐμψυχώνονται ἀπὸ τὶς ἰδέες αὐτές, ὥστε σὲ ἡλικία εἴκοσι χρονῶν, ὅταν γίνονται πιὰ «ἀβανγκουαρντίστι» καὶ εἶναι ὑπερήφανοι τὸ ν' ἀσκοῦνται μ' ἕνα πραγματικὸ ὅπλο, τραγουδοῦν μὲ θέρμη τὸ «γιὰ τὴν ἐλευθερία μας», χωρὶς νὰ ξέρουν τί περικλείει ἡ λέξις αὐτή.

Στὴ προμετωπίδα τοῦ μνημείου τοῦ Βίκτωρος Ἐμμανουὴλ Β', ποὺ δεσπόζει τῆς πλατείας τῆς Βενετίας ὅπου ὁ Ντοῦτσε ἐκφωνεῖ τοὺς πυρίνους λόγους του, διαβάζει κανεὶς τὰς λέξεις «Ἐλεύθεροι πολῖται», ποὺ εἶναι γραμμένες μὲ χρυσᾶ γράμματα. Καὶ μιὰ Κυριακή, εὑρεθεὶς καὶ ἐγὼ μέσα στὸ πλῆθος, ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸν περίφημο ἐξώστη τοῦ Παλάτσο Βενέτσια, παρατηροῦσα πότε τὸν Μουσσολίνι καὶ πότε τὴν ἐπιγραφὴ ποὺ προανέφερα, σκεπτόμενος ὅτι ἤμουν ὁ μόνος, μεταξὺ αὐτῶν τῶν «πολιτῶν» ποὺ μοῦ εἶχε προκαλέση κατάπληξι ἡ προσέγγισις αὐτὴ τοῦ Ντοῦτσε καὶ τῆς προτομῆς τοῦ Βίκτωρος Ἐμμανουὴλ τοῦ Β'.

—Ἡ ἐλευθερία εἶναι ὁ στυλοβάτης τοῦ καθεστῶτος μας, μοῦ ἔλεγε στὴν ἴδια αὐτὴ θέσι ἕνα μέλος τοῦ Ἀνωτέρου Κυβερνητικοῦ Συμβουλίου.

Ὁ συνομιλητής μου ἐννοοῦσε μ' αὐτὰ τὴν πολιτικὴν ἐλευθερίαν, ἀλλὰ τὸ παράδειγμα τῶν τοιούτων καθεστώτων μᾶς ἀποδεικνύει ὅτι εὐθὺς ἅμα τὸ Ἔθνος στερεῖται τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐλέγχου, αἱ ἄλλαι ἐλευθερίαι δὲν ἀργοῦν νὰ ἐξαφανισθοῦν.

* * *

Ὑπάρχει εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐλευθερία σκέψεως; Ὄχι. Ἐλευθερία τύπου; Ὄχι. Ἐλευθερία συγκεντρώσεως; Ὄχι.

Ἡ πνευματικὴ αὐτὴ πειθαρχία κατέκτησε ταχέως ὅλα τὰ κοινωνικὰ ἐπίπεδα καὶ σήμερα τὸ πᾶν εἶναι φασιστικόν. Καὶ αὐτοὶ οἱ ἱεροκήρυκες καὶ αὐτοὶ οἱ ἐργάται τῆς Θέμιδος δὲν εἶ-

[ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗΝ ΣΕΛΙΔΑ]

ΕΝΩ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΑΓΩΝΙΑ...
ΠΩΣ ΚΡΙΝΟΥΝ ΟΙ ΓΑΛΛΟΙ ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ ΤΟΥ ΧΙΤΛΕΡ
ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. ΒΛΑΔ. ΝΤ' ΟΡΜΕΣΣΟΝ

Εἰς τὸ «Φιγκαρὼ» τῶν Παρισίων ὁ γνωστὸς διπλωματικὸς ἀρθρογράφος κ. Βλαδίμηρος Ντ' Ὁρμεσσὸν δημοσιεύει τὸ κατωτέρω ἄρθρον, ἀναφερόμενον εἰς τὰ κυριώτερα σημεῖα τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, τὰ ὁποῖα ἔθιξε κατὰ τὸν λόγον του ὁ καγκελλάριος Χίτλερ.

«Ἂς παρέλθωμεν ἀσυζητητὶ σήμερον τὸ μέρος τοῦ λόγου τοῦ καγκελλαρίου Χίτλερ, τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται εἰς τὴν ἐσωτερικὴν κατάστασιν τοῦ ΙΙΙ Ράϊχ καὶ εἰς τὰ ἀδιαμφισβήτητα ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα ἐπετεύχθησαν εἰς διάστημα τεσσάρων ἐτῶν ἀπὸ τὸ ἐθνικοσοσιαλιστικὸν σύνταγμα. Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρει πρὸ παντὸς ἡμᾶς τοὺς Γάλλους, εἶναι αἱ δηλώσεις, αἱ σχέσιν ἔχουσαι μὲ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς σημερινῆς Γερμανίας. Ποῖαι εἶναι αὐταί;

Παρατηροῦμεν κατ' ἀρχὰς ὅτι ὁ καγκελλάριος Χίτλερ δὲν ἐλησμόνησε νὰ θίξῃ τὸ ζήτημα τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν, ἀποκηρύσσων ἐπισήμως τὸ ἄρθρον 231, εἰς τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται ὅτι ἡ Γερμανία εἶνε περισσότερον παντὸς ἄλλου πρόξενος τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολέμου. Δὲν θὰ εἴχωμεν βέβαια, τὴν ἀφέλειαν οὔτε νὰ ἐκφράσωμεν ἔκπληξίν τινα περὶ τούτου, οὔτε ν' ἀναλάβωμεν πολεμικὴν πρὸς διαπίστωσιν τῶν εὐθυνῶν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολέμου. Παραπέμπομεν μόνον τὸν Χίτλερ εἰς τὸ βιβλίον του «Ὁ Ἀγών μου», ὅπου ἔχει γράψει ὅτι ὁλόκληρος ὁ γερμανικὸς λαὸς ἐπεθύμει τὸν πόλεμον τοῦ 1914 (πρᾶγμα τὸ ὁποῖον μᾶς φαίνεται πολὺ ἐξωγκωμένον) καὶ ὅτι αὐτός, ὁ Ἀδόλφος Χίτλερ, εἶχε γονυπετήσει μάλιστα τὴν 2αν Αὐγούστου διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν Θεὸν ποὺ τὸν ἠξίωσε νὰ ἴδῃ καὶ παρακολουθήσῃ μίαν τοιαύτην ἡμέραν!...

Ὁ Ἀδόλφος Χίτλερ εἰς τὰς δηλώσεις του δὲν ἔκαμεν αἰσθηματικὰς προτάσεις καὶ τοῦτο μᾶς εὐχαριστεῖ μεγάλως, διότι οὐδὲν τὸ καλὸν δὲν ἀπορρέει ποτὲ ἀπὸ τοὺς ψυχικοὺς ἀναβρασμούς, καίτοι οὗτοι εἶναι συμβιβαστικοί.

Ὁλόκληρος ὁ λόγος του δὲν παρουσιάζει τίποτε τὸ θετικόν. Εἰς πολλὰ σημεῖα τηρεῖ στάσιν ἀπολύτου ἐφεκτικότητος καὶ διακρίνομεν ν' ἀποσιωπῶνται μερικὰ οὐσιώδη πράγματα. Βλέπομεν ἐπίσης πολλὰ σημεῖα καθαρῶς ἀρνητικά. Ὅλα αὐτὰ δὲν μᾶς ἐπιτρέπουν ν' ἀποδώσωμεν εἰς τὸν λόγον τοῦ παρελθόντος Σαββάτου τὴν ἀξίαν ἑνὸς ἔργου.

Ὁ Χίτλερ ἀνέφερεν εἰς πολλὰ σημεῖα τοῦ λόγου του τὸν τελευταῖον λόγον τοῦ κ. Ἦντεν. Εἰς ἀντίθεσιν τούτου, δὲν ἔκαμεν οὐδένα ὑπαινιγμὸν διὰ τὸν ἐκφωνηθέντα λόγον εἰς Λυὼν ἀπὸ τὸν κ. Λεὸν Μπλούμ. Οὔτε μίαν λέξιν διὰ τὰς συμβιβαστικὰς λύσεις ποὺ ἐπρότεινεν ὁ κ. Μπλούμ. Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει ὁ κ. Χίτλερ δὲν δυσηρέστησε τὴν Γαλλίαν.

Ἀνεσκόπησε πλήρως τὰς διαπραγματεύσεις ποὺ ἔχουν σχέσιν πρὸς τὴν σύναψιν ἑνὸς δυτικοῦ συμφώνου. Ἐτόνισεν ὅτι εἶναι ἕτοιμος ν' ἀναγνωρίσῃ τὸ Βέλγιον καὶ τὴν Ὁλλανδίαν ὡς χώρας «οὐδετέρας». Δὲν εἶπεν ὅμως καμμίαν λέξιν διὰ τὴν Τσεχοσλοβακίαν, ἐκτὸς ἑνὸς συγκεκαλυμμένου ὑπαινιγμοῦ. Ἐδείχθη πολὺ ἐπιφυλακτικὸς ἀπέναντι τῆς Ἰταλίας, τὴν ὁποίαν ἐν τῇ παρόδῳ τοῦ λόγου του ἁπλῶς ἀνέφερε. Ἄραγε ποίαν τύχην θὰ ἔλαβεν ὁ περίφημος ἄξων Ρώμης—Βερολίνου; Ἐπίσης ἐδείχθη ἐφεκτικὸς ἀπέναντι τῆς Ἰσπανίας καὶ δὲν ἔκαμεν οὐδένα ὑπαινιγμὸν διὰ τὸ ἐπίμαχον ζήτημα τῶν «ἐθελοντῶν».

Ὅσον ἀφορᾷ διὰ τοὺς ἐξοπλισμούς, ὁ Φύρερ ὑπεστήριξεν ὅτι ἡ Γερμανία εἶναι μόνη ἀντιλήπτωρ τῶν «ἀμυντικῶν» της ἀναγκῶν καὶ ὅτι οὐδεὶς ἀφοπλισμὸς εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ «ἄνευ γενικοῦ διακανονισμοῦ τῶν εὐρωπαϊκῶν προβλημάτων». Τοῦτο σημαίνει, μὲ γλῶσσαν ἁπλῆν, ὅτι ἐν ὅσῳ θὰ ὑφίσταται μία πολιτικὴ συμφωνία μεταξὺ Γαλλίας καὶ Σοβιὲτ—ἔναντι τῶν ὁποίων ὁ Καγκελλάριος Χίτλερ ἐδείχθη, ὡς συνήθως, πολὺ δριμύς— δὲν ὑπάρχει οὐδεμία ἐλπὶς συμβατικοῦ περιορισμοῦ τῶν ἐξοπλισμῶν.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΜΕΛΕΤΗΜΑΤΑ
Η ΤΡΙΦΥΛΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΝ ΤΟΥ 1821
Α.' ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΝ ΤΡΙΦΥΛΙΑ
Β.' ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΙΝ & ΤΟ Α.' ΕΤΟΣ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

5ον — ΥΠΟ ΤΟΥ κ. Δ. Ι. ΓΕΩΡΓΑΚΑ

6.) Ἡ φυγὴ τῶν ἐν Κυπαρισσίᾳ τούρκων εἰς τὰ φρούρια Μεθώνης καὶ Πύλου. Ἐρήμωσις Φιλιατρῶν. Ἡ ὑπὸ τῶν ἑλλήνων κατάληψις τῆς Κυπαρισσίας καὶ τῶν Φιλιατρῶν. Ἡ Γεν. Ἐφορία ὁ Γρ. Δικαῖος.

Οἱ ἀγάδες τῆς Κυπαρισσίας ἐναγωνίως ἀνέμενον νέα παρὰ τοῦ ἀπεσταλμένου ὑπ' αὐτῶν Ἕλληνος. Ἀλλ' ὅτε τῇ 26ῃ Μαρτίου ἀνέγνωσαν τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Φραντζῆ, ὅστις ἔλεγεν ὅτι τῶν ραγιάδων μωραθέντων τὰ πνεύματα εἶναι ἀπολύτως ἀδύνατον νὰ μεταβληθῶσι καὶ τὰ πράγματα εἶναι ἀνεπανόρθωτα πλέον, φόβος ὠχρὸς περιέλουσεν αὐτοὺς καὶ πάραυτα ἤρχισαν παρασκευαζόμενοι διὰ τὴν ἀναχώρησιν, μετ' ὀλίγον δὲ ὡσεὶ διωκόμενοι ἐξεκίνουν. Εἰς δὲ τοὺς Χριστιανοὺς πράγματι φοβηθέντας, ὑπούλως δὲ δακρύοντας διὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν αὐθέντων ἐνεχείρισαν προσκυνητήριον ἔγγραφον (ράϊ) ὑποταγῆς πρὸς ἀσφάλειαν κατὰ ἐνδεχομένων περιστάσεων καὶ παρηγόρουν· τέλος ἐναγκαλιζόμενοι καὶ κατασπαζόμενοι ἀπεχωρίζοντο. Μετὰ τριώρου ὁδοιπορίαν ἀφίκοντο εἰς Φιλιατρὰ κατὰ τὴν ἰδίαν ἡμέραν, περὶ τὸ ἑσπέρας δὲ ἀνεχώρησαν ἐν σπουδῇ καὶ ἐκ Φιλιατρῶν. Καὶ τοῦτο, διότι δύο ὥρας μετὰ τὴν ἐν ἐκεῖ κατάλυσιν τῶν ὀθωμανικῶν οἰκογενειῶν Τριφυλίας τις ἐλθὼν ἐκ Κυπαρισσίας ἀνήγγειλεν ὅτι ἔγεμεν αὕτη εἰκοσακισχιλίων ἐνόπλων χριστιανῶν. Ἀθλία δὲ εἰκὼν ἐκ τῆς δυσκολίας τῶν ὁδοιπορούντων γυναικοπαίδων κατέφθασαν τέλος εἰς Πύλον καὶ τινες εἰς Μεθώνην, ἔχοντες ἐνταῦθα οἰκείους των. Ἀφοῦ καὶ ἡ ὑπολειφθεῖσα ἐπὶ τοῦ φρουρίου τῆς Κυπαρισσίας φρουρὰ ἑκατὸν τούρκων ἐνόπλων πρὸς φύλαξιν τῆς πόλεως καὶ τῶν ἐν αὐτῇ οἰκιῶν των ἐγένετο ἄφαντος ἐκφημῶν περὶ Ρωσ. βοηθείας, ἔφθασε εἰς Κυπαρισσίαν ἑλληνικὸς στρατός, ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ὁποίου ἦσαν ὁ Δ. Παπατσώρης, ὁ Ἰ. Μέλιος. Παναγ. Δούφας, ὁ Γ. Συράκος καὶ τινες ἄλλοι. Πάντες οὗτοι ἐπεδόθησαν εἰς τὴν διαρπαγὴν τῶν οἰκιῶν τῶν Ὀθωμανῶν, ἑκάστου θεωροῦντος ὡς ἰδικήν του τὴν τοῦ ἀγᾶ αὐτοῦ. Μὴ εὑρόντες ὅμως, ἐνταῦθα τοὺς ὀθωμανοὺς καὶ ἅπασαν τὴν Τριφυλίαν, περισκοποῦντες ἐλευθέραν, παρέλαβον 250 χωρικοὺς καὶ κατηυθύνθησαν πρὸς τὰ Φιλιατρὰ εἰς καταδίωξιν αὐτῶν, μὴ συναντήσαντες δ' αὐτόθι οὐδὲ ἕνα, ἐπεδόθησαν εἰς τὴν λαφυραγωγίαν τῶν ἐγκαταλελειμμένων οἰκιῶν.

Περὶ τὴν ἑσπέραν τῆς 27ης κατέφθασαν εἰς Κυπαρισσίαν στρατεύματα περὶ τοὺς πεντακοσίους ἐνόπλους ὑπὸ τὸν Γρηγ. Παπαφλέσσαν, ὅστις ἔφερεν ἀρχαίαν περικεφαλαίαν ἀντὶ καλυμμαυχίου καὶ τὸν Παναγ. Ἀναγνωσταρᾶν ὁμοῦ μετὰ τοῦ πρωτοσυγκέλου Φραντζῆ ὅστις ἐκ Κεφαλαρίου κατευθυνόμενος εἰς Καλάμας συνήντησεν τὴν προτεραίαν ἐν Σκάλᾳ τὸν Παπαφλέσσαν καὶ ὡδήγησεν αὐτὸν εἰς τὴν ἐπαρχίαν ταύτην. Πάνδημος καὶ ἐνθουσιωδεστάτη ὑπῆρξεν ἡ εἰς τὴν πόλιν ὑποδοχὴ τούτων, μετὰ δοξολογίαν δὲ γενομένην ἐν ἐκκλησίᾳ ὑψώθη ἡ σημαία τῆς ἐλευθερίας τῇ 27ῃ Μαρτίου. Ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τοῦ Παπαφλέσσα οἱ ἐν Κυπαρισσίᾳ Ἕλληνες συνῆλθον καὶ ἐξέλεξαν τὴν λεγομένην Γενικὴν Ἐφορίαν τῆς Ἀρκαδίας (Τριφυλίας) ἥτις προορισμὸν εἶχεν νὰ μεριμνᾷ περὶ πάντων τῶν ἀφορώντων εἰς τὸν κατὰ τῶν τούρκων πόλεμον. Μέλη αὐτῆς ἀνεκηρύχθησαν ὁ Γεράσιμος Πονηρόπουλος, ὁ Μ. Ἀναστασόπουλος καὶ ὁ Ἰωάννης Κορακόπουλος, πρόεδρος δὲ ὁ πρωτοσύγκελλος Α. Φραντζῆς.

Ὁ Δικαῖος ὑπέβαλε πρότασιν στρατολογίας ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Τριφυλίας, ἵνα οἱ ἐκ ταύτης ὁπλῖται ἀποσταλῶσιν εἰς Τρίπολιν ἀλλὰ δὲν ἐγένετο ἀποδεκτὴ διὰ τὸ ἀνεπαρκὲς ὑπερασπιστῶν τῆς ἐπαρχίας. Μεθ' ὃ ἀπῆλθε μετὰ τοῦ στρατοῦ του εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ὀλυμπίας, μὴ εὑρὼν δὲ ἐν αὐτῇ ὀθωμανούς, καταφυγόντας ἤδη εἰς Τρίπολιν, ἐβάδισε πρὸς τὴν Καρύταιναν.

(7) Ἡ ἔξω τῆς Τριφυλίας μεταφορὰ τοῦ πεδίου τῆς ἐνεργείας τῶν τέκνων αὐτῆς. Οἱ Τριφύλιοι καὶ λοιποὶ πρὸς τὰ φρούρια. Αἱ δυσχέρειαι τῆς ἐκπολιορκήσεως. Διαρροὴ τῶν πολιορκητῶν κατὰ τὸ Πάσχα. Νίκη τῶν εὐαρίθμων ἑλλήνων.

Ὑπὸ τὴν ἀνοικτὴν σημαίαν τοῦ Ἀθ. Γρηγοριάδου μετὰ τοῦ Κων. Πελοπίδα, ἣν ὕψωσαν ἐν Ζούρτσῃ κατὰ τὴν 25ην Μαρτίου κατέφθασαν εἰς Τριφυλίαν τῇ 28ῃ καὶ 350 ἔκλεκτοι ἔνοπλοι ἄνδρες. Οὗτοι μετὰ τῶν ἄλλων Τριφυλίων ὑπὸ τὰς σημαίας πάντοτε ἀναπεπταμένας προχώρησαν τὴν ἐπαύριον πρὸς τὰ φρούρια Μεθώνης καὶ Πύλου (Νεοκάστρου). Εἰς ἀπόστασιν δὲ ἀπὸ ταύτης 5 χιλιομέτρων πρὸς τὸ Σωληνάρι ἀντεμετώπισαν τετρακοσίους τούρκους, οἵτινες ἐπέστρεφον εἰς Κυπαρισσίαν. Κατόπιν λογομαχίας οἱ ἕλληνες ἐπιτεθέντες ἀντέκρουσαν γενναίως τοὺς τούρκους, ἐκ τῶν ὁποίων ἐφονεύθησαν δύο. Μετὰ τὴν μικρὰν αὐτὴν συμπλοκὴν προσῆλθον ἄλλα ὀκτακόσια (800) παλληκάρια ὑπὸ τὸν Ν. Πονηρόπουλον καὶ τότε ἔλαβον πάντες ὁμοῦ θέσιν ἔναντι τοῦ Νεοκάστρου ἐπὶ βραχώδους θέσεως καὶ εἰς 20 ἀπ' αὐτοῦ ἀπόστασιν καὶ κατασκεύασαν προμαχῶνας (ταμπούρια). Οἱ Τοῦρκοι ἐξελθόντες τὸ δεύτερον ἤδη κατὰ τῶν ἑλλήνων κατ' ἀρχὰς ἔτρεψαν εἰς φυγὴν τὸ ἀριστερὸν κέρας αὐτῶν καὶ ὀλίγον ἔλειψε νὰ ἀφανίσωσιν αὐτοὺς ἐκ τῶν νώτων, ἀλλ' οἱ τοῦ κέντρου ἀντέστησαν καρτερικώτατα καὶ τέλος ἀπώθησαν αὐτοὺς φονεύσαντές τινας καὶ πληγώσαντες περισσοτέρους. Ὁ δὲ Π. Δούφας ἐτάχθη μετὰ 300 στρατιωτῶν διὰ τὴν πολιορκίαν τῆς Μεθώνης εἰς τὴν θέσιν Παλαιοχώρι ἢ Μεσοχώρι εἰς ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ φρουρίου τεσσάρων χιλιομέτρων. Τῇ 39 ὡδηγήθησαν 180 Πύλιοι καὶ Μεθωναῖοι ὑπὸ τοῦ Μεθώνης Γρηγορίου, πρὸς μητρὸς θείου τοῦ Α. Γρηγοριάδου, ὅστις ὁρμητικὸς καὶ δραστήριος ἀνεγνωρίσθη ἀπὸ κοινοῦ ἀνώτερος ἀρχηγός. Τέλος τῇ 13ῃ Ἀπριλίου ἐφάνη καὶ ὁ γενναῖος Κων. Πιεράκος Μαυρομιχάλης ἄγων 120 Μανιάτας, κατ' ἐκείνας δὲ τὰς ἡμέρας καὶ 150 Ἰόνιοι οὕτως ἀπετελέσθη στρατὸς ἐκ δισχιλίων περίπου Τριφυλίων καὶ Πυλίων, ἐξ 150 δὲ Μεθωναίων καὶ Μανιατῶν καὶ ἤρχισαν ἀμέσως οἱ ἀκροβολισμοί.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ Συνέχεια

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΑΓΟΝΩΝ ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΩΝ ΓΡΑΜΜΩΝ ΠΑΤΡΩΝ
ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ ΤΟ ΥΠΟΒΛΗΘΕΝ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΩΘΗΣΕΩΣ

Ὡς καὶ χθὲς ἀνεγράψαμεν ἡ ὑπηρεσία Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας τοῦ ὑπουργείου Ναυτικῶν ἀπαντῶσα εἰς σχετικὸν ὑπόμνημα τῆς ἐπιτροπῆς προωθήσεως ζητημάτων Πατρῶν διὰ τὰς ἀγόνους ἀτμοπλοϊκὰς γραμμάς, ἐζήτησε τὴν ἀποστολὴν λεπτομερῶν στοιχείων ἐπὶ τοῦ ζητήματος.

Κατόπιν αὐτοῦ ἡ ἐπιτροπὴ συνελθοῦσα, ἀνέθεσεν εἰς τοὺς κ. κ. Δ. Μπάκαν καὶ Π. Παρασκευόπουλον, ὅπως καταρτίσουν λεπτομερὲς ὑπόμνημα ἐπὶ τοῦ ὅλου ζητήματος τῶν ἀγόνων ἀτμοπλοϊκῶν γραμμῶν Πατρῶν.

Οἱ κ.κ. Μπάκας καὶ Παρασκευόπουλος κατήρτισαν, ἤδη τὸ ὑπόμνημα, τὸ ὁποῖον θὰ ἀποσταλεῖ ἐν τῷ τῆς σήμερον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ναυτικῶν καὶ ὅπερ ἔχει οὕτω:

Κύριε Ὑπουργέ,

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. (292)174 τῆς 30ῆς λήξ. μηνὸς Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. ὑμετέρου ἐγγράφου, λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ θέσωμεν ὑπ' ὄψιν ὑμῶν ἀναλυτικῶς τὰ ἑξῆς κατωτέρω, ἐν σχέσει μὲ τὰ ἀφορῶντα τὸν λιμένα Πατρῶν ζητήματα καὶ ἐλπίζομεν, ὅτι θὰ ἐξετασθῶσι παρ' ὑμῶν σοβαρῶς καὶ νὰ δοθῇ συντόμως ἡ προσήκουσα ἐν προκειμένῳ δικαία τούτων λύσις.

1) ΑΤΜ)ΚΗ ΓΡΑΜΜΗ ΠΑΤΡΩΝ-ΚΑΛΑΜΩΝ - ΓΥΘΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΝΔΙΑΜΕΣΩΝ ΛΙΜΕΝΩΝ.

Ἀνέκαθεν ἡ ἡμετέρα ἀγορὰ ὡς διεξάγουσα τότε καὶ νῦν ἐμπόριον, κατὰ τὸ πλεῖστον διαμετακομιστικόν, ὑπῆρξε ὁ φυσικὸς τροφοδότης τῶν ἀγορῶν Ἠλείας — Τριφυλλίας — Μεσσηνίας—Λακωνίας καὶ λοιπῶν μερῶν τῆς Πελοποννήσου, αἱ πρὸς τὰς ὁποίας ἀποστολαὶ ἐμπορευμάτων, ἐγένοντο ἀτμοπλοϊκῶς διὰ τῶν ἐκτελούντων τὴν γραμμὴν ταύτην ἀτμοπλοίων.

Δυστυχῶς ἀπὸ τινων ἐτῶν, δι' ἀγνώστους λόγους καὶ αἴτια, ἡ ἐν λόγῳ συγκοινωνία, ἔπαυσε ἐκτελουμένη μέσῳ Πατρῶν, καὶ μόνον, ἡ γραμμὴ Πειραιῶς— Γυθείου— Καλαμῶν— Κατακώλου, ἐκτελεῖται, μὲ ἐπιστροφὴν εἰς τὸν Πειραιᾶ, διὰ τῆς αὐτῆς θαλασσίας ὁδοῦ, ἄνευ προσεγγίσεως εἰς τὸν λιμένα Πατρῶν.

Ἡ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐκτελουμένη γραμμή, ἀποκλείει παντελῶς τὴν ἡμετέραν ἀγορὰν νὰ ἐργασθῇ μὲ τὰς προρηθείσας περιφερείας, οὔσης ὑποχρεωμένης πλέον νὰ φορτώνῃ μέσῳ λιμένος Πειραιῶς, πρᾶγμα ποῦ προϋποθέτει φθορὰν μεγάλην, χρόνου ἀπώλειαν μεγίστην, καὶ καταβολὴν ναύλων ηὐξημένων, ὥστε ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ εἶναι μάταιον νὰ ἐλπίζωμεν ἐργασίαν, ἐκεῖ ποῦ ἄλλοτε τὸ ἐμπόριον τῶν Πατρῶν, κατεῖχε τὴν πρώτην σειράν.

Ἐπειδὴ τὸ ζήτημα τοῦτο κ. Ὑπουργὲ εἶναι ζωτικώτατον διὰ τὴν ἐν γένει ἐμπορικὴν ὑπόστασιν τῆς ἡμετέρας ἀγορᾶς παρακαλοῦμεν ὑμᾶς εὐσεβάστως ἵνα ἐν τῷ διακρίνοντι ζήλῳ τῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν γενικῶν ζητημάτων παρέμβητε ἐνεργῶς τοῖς ἁρμοδίοις καὶ χωρὶς νὰ θέλωμεν νὰ ἀξιώσητε καθιέρωσιν γραμμῆς Πειραιῶς —Πατρῶν—Καλαμῶν κτλ. ἐπιτύχητε ὁριστικὰ τὴν προώθησιν τῆς ὑφισταμένης γραμμῆς μέχρι Πατρῶν ὥστε ἡ ἐπιστροφὴ τῶν ἀτμοπλοίων εἰς Πειραιᾶ μὴ γίνεται ἐκ Κατακώλου ἀλλὰ ἐκ Πατρῶν καὶ οὕτω καταστῇ δυνατὸν νὰ ἐπικοινωνῶμεν μὲ τὰς προαναφερθείσας ἀγοράς, αἵτινες δὲν νομίζομεν ὅτι δέον νὰ ἀποτελοῦν μονοπώλιον οὐδενός.

2) ΝΑΥΛΟΛΟΓΙΟΝ.

Τὸ ὑφιστάμενον καθεστὼς τοῦ ναυλολογίου ἐπί τε τῶν ἐμ)των καὶ εἰσιτηρίων παραβλάπτει σπουδαίως τὰ συμφέροντα τῆς ἡμετέρας πόλεως ὡς εὐνοοῦν σκανδαλωδῶς συμφέροντα ὡρισμένου λιμένος, καὶ δέον νὰ καθιερωθῇ τὸ μιλιομετρικὸν τοιοῦτον ὡς πλέον δίκαιον καὶ ἐξυπηρετοῦν συμφέροντα γενικὰ καὶ οὐχὶ μονομερῆ τοιαῦτα.

3) ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ —ΠΑΤΡΩΝ.

Ἡ καθιέρωσις ἀναχωρήσεως τῶν ἀτμοπλοίων ἐκ Πειραιῶς τὴν 7ην ἀπογευματινὴν διὰ Πάτρας κτλ. ἐκτὸς τῆς προσγιγνομένης ταλαιπωρίας εἰς τοὺς ἐπιβάτας λόγῳ ἀφίξεως τῶν ἀτ)λοίων εἰς τὸν λιμένα μας τὴν 4ην ἢ 5ην πρωϊνὴν δημιουργεῖται καὶ γενικώτερον ζήτημα ἐμποροεπαγγελματικῶν συμφερόντων καὶ δέον ἵνα τοῦτο κανονισθῇ ὥστε ἡ ἄφιξις ἐνταῦθα τῶν ἀτ)λοίων νὰ γίνεται ἐνωρίτερον τῆς 7ης πρωϊνῆς πολλῷ μᾶλλον ποὺ ὡς πληροφορούμεθα τοῦτο δὲν ἐμποδίζει τὰ ἀτ)λοια νὰ φθάνωσι ἐγκαίρως εἰς τὸν προορισμόν των.

4) ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ ΛΙΜΕΝΩΝ.

Ἐπὶ τῆς σκοπιμότητος τοῦ περιορισμοῦ δημιουργίας νέων λιμένων καὶ λιμενίσκων παραλείπομεν νὰ ἐκταθῶμεν καὶ ἀναφερόμεθα ἁπλῶς εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου σχετικὴν ἀγόρευσιν τοῦ κ. Πλ. Χαντζημιχάλη κατὰ τὸ ΙΙΙ ἐν Πάτραις συνέδριον τῶν Ἐμπορ. καὶ Βιομηχ. Ἐπιμελητηρίων οὗτινος ἀσφαλῶς ἔχετε λάβει γνῶσιν τῶν πορισμάτων.»

ΚΑΘΕΛΚΥΕΤΑΙ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΝΑΥΠΗΓΗΘΕΝ ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ. Τὴν 11ην πρωϊνὴν αὔριον θὰ γίνῃ εἰς τὸν Ναύσταθμον ἡ τελετὴ τῆς καθελκύσεως τοῦ πρώτου ἐν ναυστάθμῳ ναυπηγουμένου βοηθητικοῦ πλοίου τοῦ στόλου.

Εἰς τὴν τελετὴν θὰ παραστοῦν ἅπαντες οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Β. Ναυτικοῦ.

Η Α. Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΘΑ ΕΠΙΚΕΦΘΗ ΤΑΣ ΠΑΤΡΑΣ ΤΗΝ ΔΕΚΑΤΗΝ ΜΑΡΤΙΟΥ;

Ὑπὸ τῆς ἀπογευματινῆς συναδέλφου ἀνεγράφη χθὲς ἡ πληροφορία ὅτι τὴν 10ην τοῦ προσεχοῦς Μαρτίου θὰ ἐπισκεφθῇ τὴν πόλιν μας ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος, θὰ παραμείνῃ ἐπὶ διήμερον.

Μέχρι τῆς νυκτὸς οὐδεμία ἐπίσημος ἐπιβεβαίωσις τῆς πληροφορίας ταύτης ὑπῆρχεν, ἁπασῶν τῶν ἀρχῶν τελουσῶν ἐν πλήρει ἀγνοίᾳ αὐτῆς. Γεγονὸς πάντως εἶναι ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεύς, ὡς ἔχει ἤδη ἐξαγγελθῆ, ἔχει ἀπόφασιν ὅπως ἐντὸς τῆς ἀνοίξεως ἐπισκεφθῇ τὰς Πάτρας καὶ ἄλλα μεγάλα κέντρα τῆς Πελοποννήσου.

ΑΠΟΤΕΦΡΩΣΙΣ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Τὸ ἀεροπλάνον τῆς ἐφημερίδος «Νταίηλυ Ἐξπρὲς» περὶ τοῦ ὁποίου δὲν ὑπῆρχον εἰδήσεις ἀπὸ τῆς παρελθούσης Τρίτης μετὰ τὰς ἐπιμόνους ἐρεύνας αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο, ἀνευρέθη χθὲς ἀποτεφρωμένον μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ 4 ἐπιβατῶν εἰς Σκωτίαν. Μεταξὺ τῶν θυμάτων εἶναι καὶ ὁ γνωστὸς δημοσιογράφος Μπέμπερτον ὅστις διεκρίθη ὡς πολεμικὸς ἀνταποκριτὴς κατὰ τὴν ἐκστρατείαν τῆς Αἰθιοπίας καθὼς καὶ εἰς τὸν Ἱσπανικὸν ἐμφύλιον πόλεμον.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΑΙΓΙΟΝ

ΑΙΓΙΟΝ. Ἀπεφασίσθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ὅπως εἰς τὸν ἐν τῇ ὁδῷ Αἰγίου—Τεμένης Προσφυγικὸν συνοικισμὸν συσταθῇ τετρατάξιον Δημοτικὸν σχολεῖον, διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ μαθητικοῦ κόσμου τῶν ἐκεῖ συνοικιῶν.

ΤΑ ΚΩΔΩΝΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

Συνεχίζονται ζωηρῶς αἱ ἐργασίαι διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν κωδωνοστασίων τοῦ Μητροπολιτικοῦ ναοῦ τῆς πόλεώς μας. Ἡ ἐργασία συντελεῖται ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ εἰδικοῦ μηχανικοῦ κ. Τζεβελάκου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν σχεδίων τοῦ ἀειμνήστου Τσίλλερ, τοῦ ἀρχιτέκτονος ὅστις εἶχε καταρτίσει καὶ τὸ ὅλον σχέδιον τοῦ ναοῦ τῆς «Φανερωμένης».

Ἀνταποκριτής